

[Statsministeren.]

Det foreliggende forslag bygger i det væsentlige på hidtidig grønlandsk praksis, men omfatter i overensstemmelse med Grønlandskommissionens principper, som bl. a. kom til udtryk i loven om rettens pleje i Grønland, alle i landet værende personer uanset deres afstamning, idet der dog i forslaget § 4 er åbnet mulighed for at henvise sager mod kriminelle, som mangler tilknytning til det grønlandske samfund, til forfølgning i Danmark i henhold til dør gældende straffelovgivning.

Forslaget har to dele, en om forbrydelser og en om forbrydelsens retsfølger.

Første del indledes i kapitlerne 1—4 med regler om lovens anvendelsesområde, nødværge og nødret, uagtsomhed, forsøg og medvirken samt betydningen af gerningsmandens unge alder. Dernæst indeholder kapitlerne 5—21 et katalog over de enkelte forbrydelser, der som nævnt i det store og hele svarer til forbrydelserne i den danske borgerlige straffelov, idet man dog har været i stand til at samle flere forbrydelsesbegreber under eet og i det hele taget at forenkle bestemmelserne, bl. a. fordi det følger af lovens opbygning, at straffebestemmelserne ikke er knyttet til de enkelte forbrydelser.

Forslagets anden del indeholder foruden regler om påtalen bestemmelser om de foranstaltninger, som kan anvendes overfor personer, der har begået forbrydelser. Forslaget opregner i § 85 de foranstaltninger, hvorom der kan blive tale. Bortset fra advarsel og bøde, rettighedsfortabelse og konfiskation præges foranstaltningerne af, at de har til formål enten at behandle den pågældende forbryder på en sådan måde, at årsagerne til hans kriminalitet fjernes, eller at samfundet beskyttes mod den pågældendes farlighed. Straffen, således som den kendes i den borgerlige danske straffelov, er derfor skudt i baggrunden til fordel for foranstaltninger, som positivt går ud på at skabe betingelser for, at han i fremtiden kan føre en kriminalitetsfri vandel.

Ved forslaget opretholdes den adgang, som man hidtil har haft i Grønland til at ændre trufne afgørelser, således at der til stadighed kan anvendes de foranstaltninger overfor domfældte, som efter de skiftende forhold findes bedst egnede til at påvirke

ham i gunstig retning. Der er efter forslaget ingen adgang til at idømme foranstaltninger på bestemt tid; når det drejer sig om alvorligere forbrydelser, må man enten fastsætte en maksimumtid for foranstaltningens varighed eller også idømme vedkommende foranstaltning på ubestemt tid. Efter forslagets § 92 vil der dog altid være en adgang til at mildne foranstaltningen eller forandre den efter det til enhver tid opståede behov, dog således at den aldrig må blive væsentligt mere indgribende end den først idømte foranstaltning, medmindre man allerede i dommen har taget forbehold herom.

Der er gennem disse regler skabt en ordening, hvorefter man kan opnå de samme resultater som efter den danske straffelovs regler om betingede domme. Jeg tillægger det stor betydning, at man gennem en lov som den foreslåede undgår at krænke grønlandske retstraditioner og viger tilbage for at fordanske det grønlandske samfund på et område, hvor dette har en ordening, der fuldtud tilfredsstillende landets behov. Jeg finder det ikke betænkeligt at lade en sådan lov gælde også for personer, som hidtil har stået under dansk ret; dels stemmer loven med de principper, som præger moderne kriminalpolitik, også i vort land, og dels er der, som jeg har nævnt, åbnet mulighed for i givet fald at henvise sager mod kriminelle, som ikke hører til det grønlandske samfund, og som ofte vil være en tung byrde for dette, til strafferetlig behandling i Danmark i overensstemmelse med den dør gældende lovgivning.

Jeg tror, at man ved det nu foreliggende forslag er nået et betydeligt skridt i retning af at imødekomme de grønlandske ønsker om at få et skrevet, for grønlændere og danske ensartet system til behandling af lovovertrædere, uden at man derved kommer i modstrid med grønlandske forhold og grønlandsk tankegang eller dansk retsfølelse.

Jeg anbefaler lovforslaget, som har været forelagt i to grønlandske landsrådssamlinger, justitsministeriet og den permanente straffelovskommission, til tingets hurtige og velvillige behandling.

Jeg skal dernæst for det høje ting fremsætte *forslag til lov om gennemførelsen af*